

[Handelsministeren.]

overfor en Lovgivning, der kan haandhæves saa vilkaarligt som denne Lov.

Det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, sagde, at han i og for sig ikke var særlig begejstret for Loven, men der maatte være en vis Kontinuitet i Lovgivningsarbejdet; man kunde ikke staa overfor, at en Lov, der var omstridt, straks skulde ændres eller ophæves, naar der havde været et Folketingsvalg. Jeg tror nu ikke, det er noget rigtig godt Standpunkt at indtage, hverken for det ærede Medlem eller Landstinget i det hele taget, at man paa ingen Maade vil tage Hensyn til, hvad en Folketilkendegivelse kan betyde. Jeg kan ikke forstaa, at man paa denne Maade vil tilsidesætte en Vælgerafgørelse. Jeg forstaaer meget vel, at det nuværende Flertal i Landstinget har Magt til at sige: Vi tager ikke noget Hensyn til, at der har været Folketingsvalg, og at der er et andet Flertal i Folketinget, end Tilfældet var, da denne Lov blev vedtaget, at der foreligger en klar Tilkendegivelse af, at der ikke længer er Flertal for at opretholde Loven. Jeg er dog ikke sikker paa, at Landstinget magter at haandhæve den Opfattelse, som der her er givet Udtryk for. Det forekommer mig heller ikke, at den stemmer med de Forudsætninger, under hvilke Landstinget nødvendigvis maa arbejde. Jeg har forstaaet Landstingets Op-gave saaledes, at Landstinget skulde være det prøvende og overvejende Ting overfor saglige Spørgsmaal af vidtrækkende Art. Men her er jo ikke Tale om noget egentlig sagligt Spørgsmaal. Den Lov, der her foreslaas ophævet, er saa lidet saglig, som nogen Lov overhovedet kan være. Den har faaet en politisk Karakter, en udpræget politisk Karakter, og jeg tør sige, at dens Indhold i Virkeligheden er blottet for Saglighed. Ingen vil kunne staa op her og paa nogen som helst fornuftig Maade definere, hvad der skal forstaaes ved „paa uberegtiget Maade“ i Lovens §§ 1 og 3. Jeg tør udsætte en hvilken som helst Præmie for en forstaaelig Besvarelse af det Spørgsmaal: Hvad er det uberegtigede, der her erklæres for strafbart? Loven er ikke nogen bestemt Rettesnor for Domstolene, den vil vedblive at være et Stridsspørgsmaal, og det er ikke blot Arbejderklassen, der protesterer imod den, det er ogsaa andre Dele af Befolkningen.

Jeg tilraader endnu en Gang det høje Landsting at gaa til en saglig Prøvelse af dette Lovforslag og ikke at afvise det med den Motivering, at Loven nu en Gang er

vedtaget af Landstinget, og saa vil man ikke ophæve den igen. Landstinget vilde styrke sin egen Stilling, hvad der i og for sig ikke særlig stemmer med mine Ønsker, rent politisk set. Jeg tror, jeg tør sige, at Landstinget vilde styrke sin Stilling og ikke miste noget af sin Anseelse — tværtimod — ved at gaa ind i en saglig Forhandling om det Lovforslag, der her foreligger, og i Virkeligheden følge den Anvisning, som de Konservatives Ordfører praktisk talt gav ved at erklære, at egentlig var han ikke meget begejstret for Loven, men nu havde vi den en Gang, og saa skulde vi beholde den. Nej, vi skal ikke beholde Love, som er vitterligt urigtige, som der ikke kan dømmes retfærdigt efter, og som der ikke vil blive dømt retfærdigt efter, fordi Domstolene ikke har bestemte Direktiver i Loven. Saadan Love skal vi hurtigst muligt fjerne og saa se at blive enige om at sætte noget bedre i Stedet for, saaledes at det kan blive klart for dem, der tiltales, hvad de skal dømmes for, og saaledes at Domstolene ikke skal være uden Vejledning i de Love, der gives.

Hauch: Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) benyttede Lejligheden til at drage Kolindsunddommen frem; han udtalte en Kritik af det Udfald, som denne Dom havde faaet, og henviste til, at Domsafgørelsen ved Landsretten var af en anden Beskaffenhed end Domsafgørelsen ved Højesteret. Jeg forstaaer ikke, hvad det ærede Medlem har tænkt sig med at fremdrage dette Forhold i Forbindelse med nærværende Lovforslag, for den Lov, som man nu søger afskaffet, eksisterede jo ikke paa det Tidspunkt, og det er i hvert Fald givet, at en Ophævelse af denne Lov ikke i mindste Maade berører det Spørgsmaal, her er Tale om. Efter Ophævelsen falder man blot tilbage paa den Højesteretsdom, der er fældet i den nævnte Sag. Det staaer mig ikke klart, hvad det ærede Medlem har tænkt sig, men skulde det være noget, som har Forbindelse med den Sag, vi her drøfter, vilde jeg paaskønne, om det ærede Medlem vilde gøre nærmere Rede for, hvad det er, han har tænkt paa i denne Forbindelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Gaardejeren i Horsens-Egnen forstaaer jeg heller ikke rigtig, hvad den Sag skal tjene til i Forbindelse med dette Lovforslag. Jeg skal gerne oplyse, at jeg, efter at have læst den Forhandling, der har fundet Sted i det høje Folketing, hvor Sagen har været meget stærkt draget frem, har faaet det Indtryk, at den paagældende Gaardejer ikke har